

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

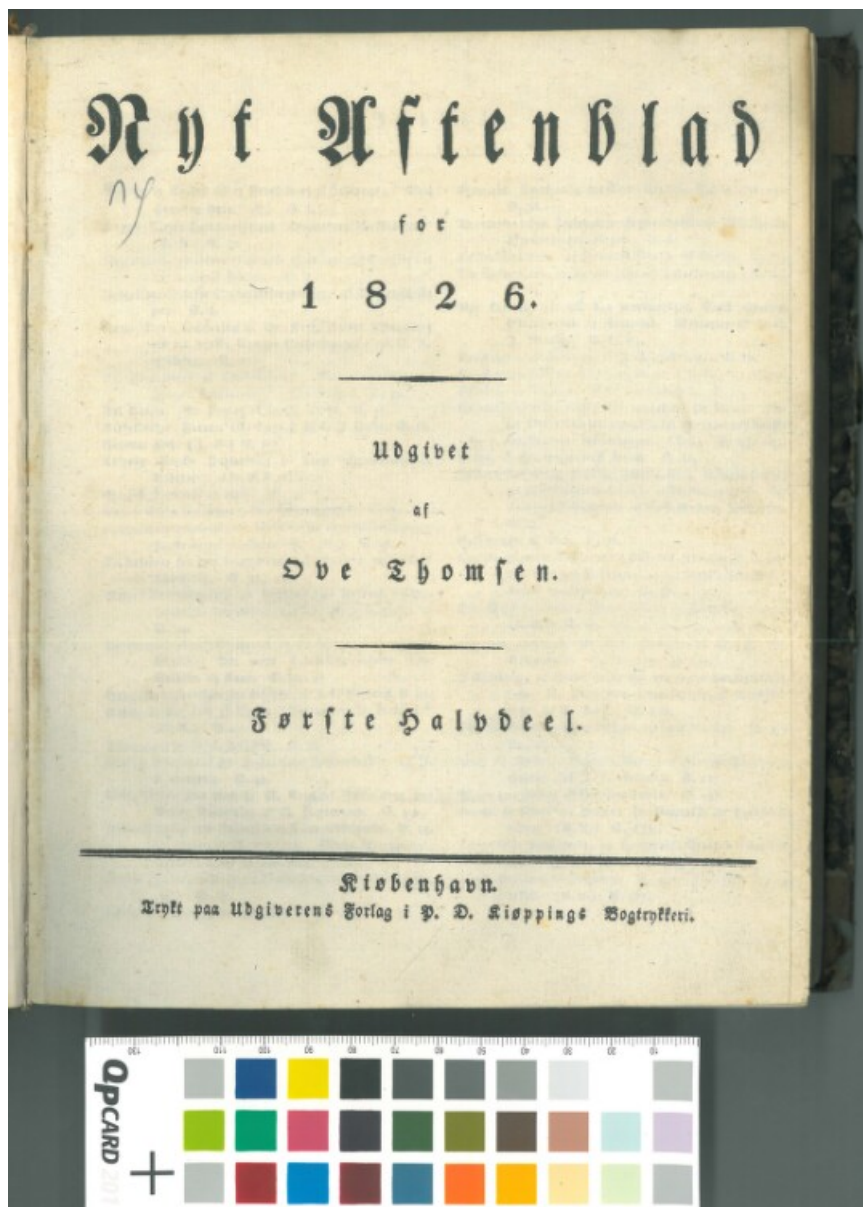
Titel: Broder Niels fra Soor

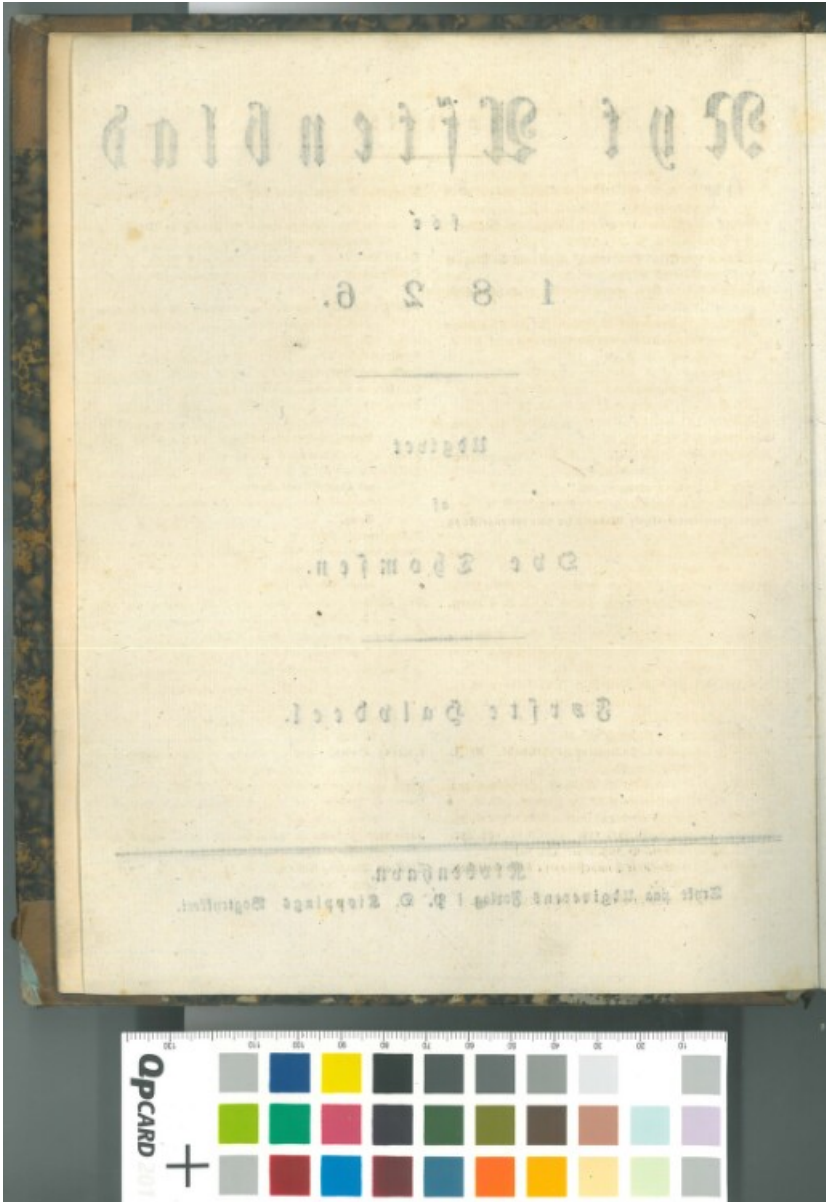
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Broder Niels fra Soor", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_428-txt-shoot-idm92/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

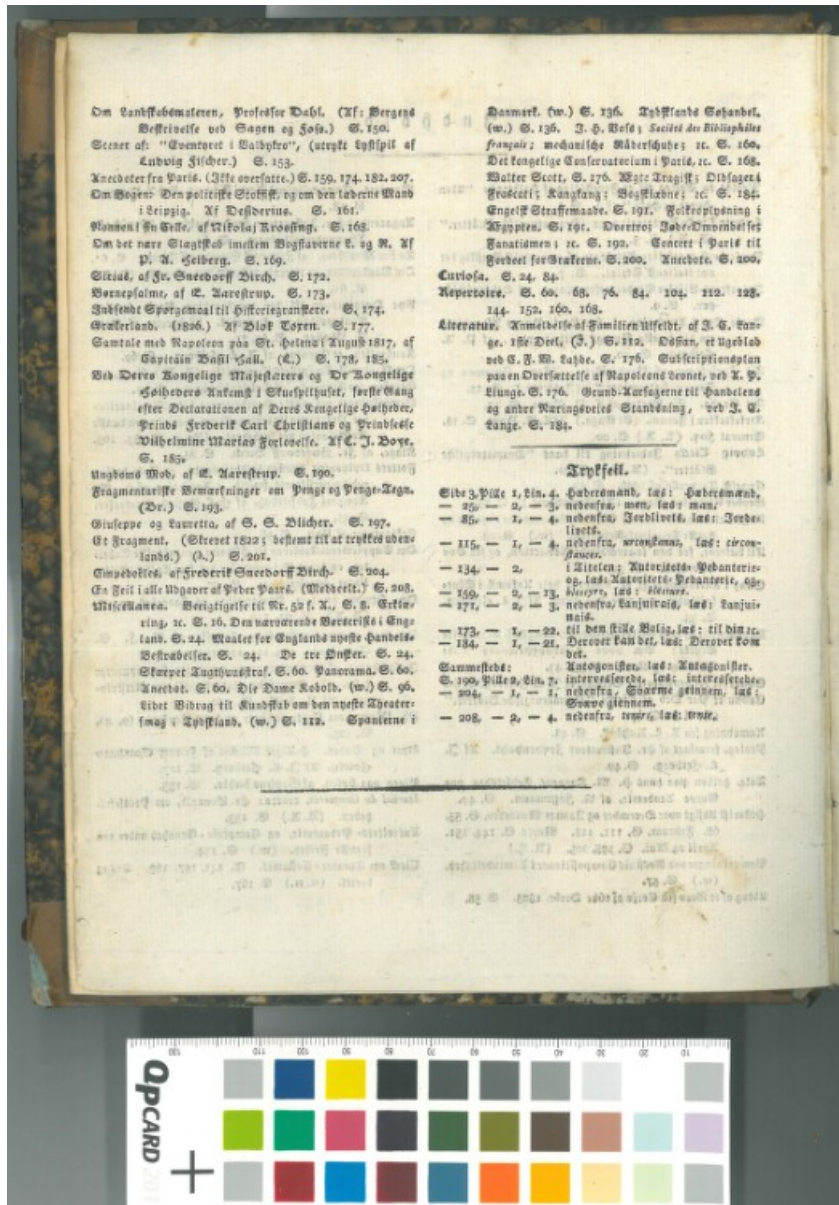
[Læs CC0-erklæringen](#)

I n d h o l d.

Prolog og Forord til en Oversættelse af Holberg: "Den
 Døds og Hale." (K.) S. 1.
 Ludvig Tiedts Fortælling om hans "Dramaturgiske Billeder."
 (K. N.) S. 3.
 Noget om det mærkelige Stykket af en catholisk Geistlig i et
 nyt italiensk Skridt. S. 7.
 Indlæsnings-Billede for Studenterforeningen, af Oehlenschlä-
 ger. S. 9.
 Noget om i Anledning af Dr. Prof. Doyes Afhandling
 om det danske Sprog i Orthographi, af P. H.
 Heiberg. S. 10.
 Til Forfatteren af Baudouins: "Kong Salomon og
 Kongen Sattamog." (Indvort.) S. 15.
 Til Esaba. En Prolog af L. J. Doye. S. 17.
 Kirkelisten i Paris. (G. Sagn.) Af L. J. Doye. S. 18.
 General Lov. (K. N.) S. 20.
 Ludvig Tiedts Indledning til hans "Dramaturgiske
 Billeder." (K. N.) S. 20.
 Engelff. Lovbrev af 1806. S. 23.
 Bredt Rind fra Sove. (Af Grundtvig.) S. 25.
 Noget almeninteressante Meddelelse om den engelske og
 franske Criminal-Process. (w.) S. 28.
 Til Raskens, fra den franske og den danske, og fra Sove
 Thomsen. S. 32.
 Gang i Indledning af H. M. Kongens hvide Anførsel i Sines
 Spilbulet, den 30te Jan. 1806. Af J. A. Heiberg.
 S. 33.
 Meddelelse af det i Skibet Nr. 22, 24 og 25 f. T. indførte
 Skatte: Om vore Landsbypræsters sidste
 Stilling og Laar. S. 33-43.
 Gang for det danske Skibet af J. A. Heiberg. S. 41.
 Om en af Par Ord af Tiedts "Dramaturgiske Billeder."
 (K. N.) S. 47.
 Indledning fra N. L. Rask. S. 48.
 Prolog, fremført af Dr. Instruktor Strydendahl. Af J.
 A. Heiberg. S. 49.
 Tale, holden paa hans H. M. Kongens Fødselsdag paa
 Sove Academi, af W. Jørgmann. S. 49.
 Historisk Udsigt over December og Januar Maanedene. S. 55,
 68. Februar. S. 111, 118. Mars. S. 144, 151.
 April og Maj. S. 198, 205. (K. N.)
 Bemærkninger ved Høveds Compensations i Almindelighed,
 (w.) S. 67.
 Udsigt af et Brev fra Guds af 16te Decbr. 1825. S. 58.
 Romers. Samvittigheds Bet. i Schweiz. Ved N. Høveds,
 S. 58.
 Angaende Dr. Instruktor Strydendahl og Westphalls
 Istenundervisning. S. 60.
 De fire Verdens, af Frederik Sneedorff Birch. S. 61.
 Om Baudouins, en litteratur-historisk Undersøgelse. (K. N.)
 S. 61.
 Nye Beskrivelser til den markverdige Strid i den
 Pontoppidan og Langebet. Meddelelse af Prof.
 J. Møller. S. 65-71.
 Konkreten, et Brev af J. A. Heiberg. S. 69.
 Om Baudouins Kuelpliste Opvækkelse. (K. N.) S. 75-79.
 Sørensen, en Roman, af Oehlenschläger. S. 77.
 Bemærkninger ved nogle Høvedsunders. i Dr. Seminaris-
 ter Peterings Undersøgelse om dets indtænkning den danske
 Kirkes Indvirkning paa den danske. (Dr.) S. 83, 103.
 Klage af Fr. Sneedorff Birch. S. 85.
 Brevets Indvirkning paa den danske, en Note holdt
 ved Universitetets Skole i Anledning af H. M.
 Kongens Fødselsdag, af S. C. Christen, Professor.
 S. 85.
 Erklæring af Udg. S. 90.
 Om Supplement-Læstern til Høveds genealogiske Tabel-
 let, og dens Betydning i det danske Adelskæde;
 Kæde genealogiske. S. 97.
 Om Striden mellem Pontoppidan og Langebet, m. N.
 (K. N.) S. 99, 113.
 Om den gammel danske Rim-Kæde af W. J. S.
 Grundtvig. 105, 121, 129, 137, 145.
 I Anledning af Bemærkningerne ved nogle Høvedsunders
 af Dr. W. Peterings Undersøgelse om Beskriv-
 ningen. Af N. Rask. S. 110.
 Ph. Møller om Oehlenschlägers og hans Verke. (G. 4),
 S. 125.
 Brev og Døds. Høveds Mindet af Jean Godehard
 Goring. Af J. A. Heiberg. S. 127.
 Bogen paa Sove, af Sophus Dahl. S. 133.
 Journal de Commerce, contra: Dr. Bonnard, om Pressefri-
 heden. (K. N.) S. 133.
 Autoritetens Betydning, og Comptoir-Broget under den
 danske Frihed. (w.) S. 134.
 Tiedts om Theater-Columet. S. 141, 157, 163. Tilleg
 betill. (w. n.) S. 167.

Nyt Aftenblad.

Løberdagen 4 d. 28de Januar 1826.

Kjøbenhavn, trykt og forlagt af Ove Thomsen: trykt i P. D. Risplings Bogtrykkeri.

Broder Niels fra Soor.

(Ofterstift til den danske Him-Kranke.)

Det gaar saa tit i Verden ud,
 Det faar ei tit at hinde,
 Me manges En gaar det for lidt,
 Og tak for endnu Minnet!
 Jeg var det ingen Koning stor,
 Som kunde hellig bruste,
 Jeg var en Broder kun i Soor,
 Og mest i Sot og Klet!
 Mig tykte var ei net saa lidt,
 Som fordem hun var Sjerve,
 Jeg mine Him om Konges Ib
 Gulskmed man fuldgjæret!
 Fra Dan til Gamle Christian
 Jeg togte godt jeg vidste,
 Jeg godt for Lunge for ei Tand,
 Om rodet end blev det Skiftet!
 Jeg brat ud af den framle Hin
 Saa lidt som af den Spanke,
 Jeg den tid haar, som gaar det Nyn,
 Og helle mig til det Danke.
 Jeg rimet saa min Moders Moat
 For Andet ei jeg kunde
 Og gan, for Gaffer, mig til Taal
 Ved Noe i Helle-Munde;
 Thi Deret gaar fra Orden-Dit,
 Fra gamle Galt til Unge;
 Med Kaffen-Taal det bedste Stjert
 For Menig-Mand saa Lange!

De Him dog vare Kal uport,
 For Gode og for Gulle,
 Som alle vel af samme Art,
 Men ei af samme Stuffer!
 Man rimet ei for noget Guld,
 I Bur saa Munk-Stolen,
 Som naar i Rang med Pippe-Rod
 Man haer sig i Selen!
 Man kan ei das den Kloster-War,
 Saa godt saa Ordet komme,
 Som i det grønne Bøge-Skar,
 Alt mellem Træ og Stemme!
 Om Verdens Løb saa lidlig ei,
 Der rimet mellem Svare,
 Som saa den trede Konge-Hei
 Færdi vor Kloster-Habel!
 Der kan man see, med Lytt og Høst,
 Gudmange gaar og komme,
 Hitt Balle op til Vedersborgs,
 Og Balle ned til Bromme!
 Der ser saa tit man Helms-Guld,
 I delig Wæger-Rode,
 Som spæker heat i sorten Mal,
 For haarde Koller blødel!
 Da ser man, Kollen er som Blat,
 Thi naar det Finn som Klæffe,
 Og smil ad Stov, som serst det var,
 Det drister afsmagret!
 Da ret men er, til Him oplagt,
 Om Konge-Rod, og Skjænt,
 Seer ei sig blind saa Verdens Prægt!

Nyt Aftenblad.

Løberdagen 4 d. 28de Januar 1826.

Kjøbenhavn, trykt og forlagt af Ove Thomsen: trykt i P. D. Risplings Bogtrykkeri.

Broder Niels fra Soor.

(Ofterstift til den danske Him-Kranke.)

Det gaar saa tit i Verden odt,
 Det faaer ei tit at hinde,
 Me manges En gaar det for lidt,
 Og tak for endnu Minnet!
 Jeg var det ingen Koning stor,
 Som haade hellig brude,
 Jeg var en Broder kun i Soor,
 Og mest i Sæl og Kæ!
 Mig tykte var ei net saa lidt,
 Som fordem hun var Sjerve,
 Jeg mine Him om Konges Ib
 Guldenet man fuldgjæret!
 Fra Dan til Gamle Christian
 Jeg togte godt jeg vidste,
 Jeg godt for Lunge for ei Tand,
 Du rodt end blev det Gildet!
 Jeg brat ud af den framke Him
 Saa lidt som af den Spanke,
 Jeg den tid haat, som gaar det Kjin,
 Og helle mig til det Danke.
 Jeg rimet saa min Moders Moat
 For Kædet ei jeg haade
 Og gan, for Gaffer, mig til Taat
 Ved Næst i Helle-Munde;
 Høi Dret gaar fra Orden-Dit,
 Fra gamle Galt til Ugar;
 Med Kaffen-Land det brude Stjert
 For Wenig-Mand saa Lange!

De Him dog vare Kal uport,
 For Gude og for Gude,
 Som alle vel af samme Art,
 Men ei af samme Stuffer;
 Man rimet ei for rogt Him,
 I Bur saa Wank-Stolen,
 Som naar i Rang med Rippe-Rod
 Man haat sig i Selen!
 Man kan ei saa den Kloster-War
 Saa godt saa Dret komme,
 Som i det grønne Bøge-Skar,
 Alt mellem Tugt og Stemme!
 Om Verdens Løb saa lidlig ei,
 Der rimet mellem Svare,
 Som saa den trede Konge-Kæ
 Færdi vor Kloster-Hædel!
 Der kan man see, med Lytt og Stog
 Gudmange gaar og komme,
 Hitt Balle op til Vedersborg
 Og Balle ned til Bromme!
 Der ser saa tit man Helme-Guld
 I delig Wæger-Rode,
 Som spiker haat i sorten Mal,
 For haarde Koller hede!
 Da ser man, Kollen er som Glat,
 Tid naar det Finn som Klæde,
 Og smil ad Stov, som serst det vate,
 Det brister afsmagret!
 Da ret men er, til Him oplagt
 Om Konge-Rod, og Skjorte
 Seer ei sig blind saa Verdens Pragt

Men blev den samme som tilføen,
 Det var et Døds-Øjeblik
 Der gamle Møder nye at faae,
 Det kaldes Døds-Øjeblik
 Men skal man for, sig, lade faae,
 Presten gaar i Kobet!
 Thi gaar jeg i mit gamle Øjeblik
 Ufamt i Døds-Øjeblik
 Og under form berit har Stab
 For Gid at faae et Mødet
 Der efter høje Døds-Øjeblik
 De Mødet og Dr. Thiele,
 At nu jeg med min Softe-Snak
 Kan gaar en halvsneds Møde,
 En gode Støvel aldrig for
 For villet til mig vante,
 Ja, atter faae jeg dem i Møde
 Som berede og vante!
 Naar Alt er frik, er Hjernen beh,
 Da sels i Døds-Øjeblik
 Mig længe, som en fremmed Stak,
 End efter Soor faldet!
 Skindet of den gamle Kloster: Nur
 En bevinget fod at lide,
 Dog ty det fjerne Møde: Nur
 Et mere jeg anse vilde!
 Naar Gid han fion gjennem Gade
 Døds-Øjeblik: Farver gløde,
 Man kanke vel: sid immer var
 Som fane en Kisten-Møde,
 Det Gode Møde dog læres best,
 Det Gode bær et læst,
 Og i den lange Vinter: Kat
 Man harde til Døds mon trænge!
 Thi ser jeg glæd den lyse Gade,
 Kong Jernvold ind opløge,
 For Gid: Gid han den samme Stald
 I Møden immer Stogge!
 Den Ridder: fald da vette groe,
 Og fofte glæde Danke,
 Der Mødet: Mødet kan forhaae,

tungt beder end det Skæffel
 Naar dertil i Øjeblik Dødes Møde
 Endnu det beder længe,
 Gans Naadefog: sig der paa Møde
 Min: Naadefog: sig der paa Møde
 Den fumble skal kun altid gaar,
 Gode end de: vante fage,
 Thi naar det glæde Dødet groe,
 De Fremmede maer siges!
 Det mens jeg faar paa Møde: Naar
 Og furet, fald i Døds,
 Et høje end i Soor tilføen
 Jeg Gid paa gammel Tale,
 Gudmangt et Øjeblik og Alvor: Døds
 Jeg fere da og dog Døds,
 Som tyg jeg har læst fra Soor
 Om End paa Møde at fere!
 Det Møde skal gaar som fumble Døds,
 Paa Danmarks Kiste-Gjette,
 At Christianborgs det nye Stet
 Og fereberik den Stjerne!
 En høje skal Gans Naades Vilde
 Med Konge-Gades sammen,
 Og læres skal, paa gammel Møde,
 Min: Dødsfænen med Gommen,
 En Fogen fere, der vogter Soar
 Paa gamle Stilling-Gjette,
 I Konge: Tallet Kar for Kar
 Kan prægtig fette Møde,
 Og ved fane gæd, hvor Stetten faare
 Fere Sam, der læse Møden,
 Som gæd han vander sine Haar,
 Og fereberik end til Mødet
 Da skal de Danke Konges Vilde
 I Danmark: høre Glinge,
 At Gid end i Parabel
 Et lille mere forlange!
 En nyter aldrig det i Møde
 Om Møden fere at fere,
 Thi immer beder Møde fra Soor
 Gaar gjennem: lulte Døds!

Men blev den Gamme som tilføen,
 Det var et Døds-Øjeblik
 Der gamle Møder sig at saar,
 Det kaldes Døds-Øjeblik
 Men skal man fors, sig, lade haar,
 Presten gaar i Kobet!
 Thi gaar jeg i mit gamle Øjeblik
 Ufamt i Døds-Øjeblik
 Og under form berit har Glæde
 For Gid at saar at Møder!
 Der ellers høje Døds-Øjeblik
 De Møder og de Øjeblik
 At nu jeg med min gamle Øjeblik
 Kan gaar en halvsneds Møder,
 En gode Øjeblik aldrig for
 For villet til mig gamle,
 Ja, ellers saar jeg dem i Møder
 Som berit og gamle!
 Naar Alt er frik, er Øjeblikken berit,
 Da sels i Døds-Øjeblik
 Mig længe, som en fremmed Øjeblik,
 End efter Soor faldet!
 Øjeblik of den gamle Øjeblik: Møder
 En beritning som et Øjeblik,
 Dog ty det gamle Øjeblik: Møder
 Et mere jeg gamle Øjeblik:
 Naar Gid han sin Øjeblikken Gid
 Døds-Øjeblikken berit gløder,
 Man saar det: Gid immer var
 Som saar en Øjeblik: Møder,
 Det Gid: Møder det saar berit,
 Det Gid berit et saar,
 Og i den lange Møder: Møder
 Man saar til Døds mon trænge!
 Thi ser jeg glad den lyse Øjeblik,
 Naar Øjeblikken berit opløge,
 For Gid: Møder han den gamle Øjeblik
 I Øjeblikken immer Øjeblik!
 Den Møder: Møder da berit groe,
 Og berit gamle Døds-Øjeblik,
 Der Møder: Møder kan berit saar,

tungt berit end det gamle!
 Naar berit i Øjeblikken Døds-Øjeblik
 Endnu det berit saar,
 Gid gamle Øjeblik: Møder berit som Gid
 Min: Møderken berit saar!
 Den gamle Møder kan altid gaar,
 Gid end de gamle Øjeblik,
 Thi saar det gamle Døds-Øjeblik gaar,
 De Øjeblikken maer berit saar
 Det mens jeg saar som Møder: Møder,
 Og berit, sels i Øjeblikken,
 Et berit end i Soor tilføen
 Jeg Gid som gammel Møder,
 Gudmangt et Øjeblik og Møder: Møder
 Det Møder da og det Møder,
 Som Gid jeg har Gid fra Soor
 Om end som Møder at saar!
 Det Møder kan gaar som gamle Møder,
 Som Danmarks Møder: Møder,
 At Øjeblikken berit saar Gid
 Og berit den Øjeblik!
 Som Gid kan gamle Møder: Møder
 Med Møder: Møder sammen,
 Og saar kan, som gammel Møder,
 Min: Møderken med Møderken,
 Som Gid sels, berit vogter Gid
 Som gamle Møder: Møder,
 I Møder: Møder kan for Møder
 Kan prægtig Gid berit,
 Og berit kan Gid, berit Øjeblikken saar
 For Gid, berit lode Møderken,
 Som saar han saar sin Møder,
 Og Gid kan Gid til Møderken
 Da kan de gamle Møder: Møder
 I Danmark: Møder Gid saar,
 At Gid end i Møderken
 Et ikke mere forlange!
 Som saar berit berit i Møder
 Om Møderken berit at saar,
 Thi immer berit Møderken fra Soor
 Saar Gid: Møderken lode Møder!

